

Sygn. akt XI W 7888/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Kowalski

Protokolant: Paulina Adamska

przy udziale oskarżyciela publicznego: K. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 stycznia 2016 roku w W.

sprawy przeciwko **A. K.**

synowi Z. i M.

urodzonemu (...) w T.

obwinionemu o to, że:

w dniu 8 lipca 2014 r. w siedzibie Straży Miejskiej na ul. (...)

w W., będąc właścicielem pojazdu marki T. o numerze rejestracyjnym (...), wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 17.06.2014 r. o godzinie 07:43 na ul. (...) przy ul. (...) w W.,

tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 kw,

I. obwinionego A. K. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw określa, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 7888/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 czerwca 2014 roku o godzinie 07.43 na ulicy (...) przy ulicy (...) w W. zostało za pomocą urządzenia samoczynnie rejestrującego wykonane zdjęcie pojazdu marki T. o numerze rejestracyjnym (...), którego kierowca nie zastosował się do czerwonego sygnału świetlnego nadawanego przez sygnalizator S-1 (notatka urzędowa - k. 1).

Właścicielem wzmiankowanego wyżej pojazdu jest obwiniony A. K. (notatka urzędowa – k. 13).

Pismem z dnia 21 czerwca 2014 roku A. K. wezwany został przez Straż Miejską do wyrażenia zgody na przyjęcie mandatu karnego kredytowanego za przedmiotowe wykroczenie drogowe (i wypełnienie w tej sytuacji dołączonego do pisma oświadczenia w części A), ewentualnie – w przypadku, gdyby A. K. nie był sprawcą tego wykroczenia – do wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. W wezwaniu zapisano -

„kierującego pojazdem proszę wskazać poprzez wypełnienie i dostarczenie Straży Miejskiej części B załącznika w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego wezwania”. W przypadku niewykonania tego obowiązku A. K. mógł wyrazić zgodę na przyjęcie mandatu karnego - należało w tej sytuacji wypełnić oświadczenie w części C (pismo – k. 4).

Powyższe pismo A. K. odebrał w dniu 1 lipca 2014 roku (zwrotne poświadczenie odbioru – k. 5).

Pismem z dnia 7 lipca 2014 roku (data nadania w urzędzie pocztowym) A. K. odpowiedział na wezwanie Straży Miejskiej, wskazując że to nie on kierował przedmiotowym samochodem. Posiada kilka samochodów i jest kilku użytkowników tych pojazdów. Nie wie, kto kierował przedmiotowym pojazdem. Wniósł równocześnie o „przesłanie kadru zdjęcia, aby mógł wskazać osobę winną” (pismo – k. 6-7).

Pismem z dnia 10 lipca 2014 roku Straż Miejska poinformowała obwinionego m. in. o tym, że brak jest podstaw prawnych do udostępnienia wnioskowanej przez niego dokumentacji w postaci zdjęcia (pismo – k. 8).

Obwiniony A. K. w toku rozprawy głównej nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że zareagował na wezwanie Straży Miejskiej i poprosił o przesłanie mu zdjęcia. Przedmiotowym pojazdem mogły kierować różne osoby. Nie uchylał się od wskazania. Nie wskazał, bo nie zostało mu dostarczone zdjęcie. Nie był w stanie stwierdzić, kto prowadził ten pojazd. Rozmawiał z żoną i ona też nie była w stanie wskazać (k. 51).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy nie dał podstaw do uznania, iż obwiniony A. K. swoim zachowaniem dopuścił się popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 96 § 3 kw.

Wskazany na wstępie stan faktyczny nie budzi żadnych wątpliwości – wynika ze wskazanych wyżej dokumentów i nie jest między stronami sporny.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności dokumenty stanowiące podstawę ustaleń faktycznych - nie zachodzą bowiem żadne okoliczności mogące podważyć ich wiarygodność, a podczas rozprawy żadna ze stron ich nie zakwestionowała.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego co do tego, że nie był on w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem, gdyż są one logiczne i zgodne z doświadczeniem życiowym. Oczywiście jest, że możliwe jest, aby nie wiedzieć, kto w danym czasie samochodem kierował, w sytuacji, gdy dany pojazd użytkowany jest przez różne osoby. To sytuacja częsta i jednocześnie brak jest dowodów przeciwnych twierdzeniom obwinionego A. K..

Zgodnie z przepisem art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

Nie można jednakże, zdaniem Sądu, w powyższym zakresie abstrahować od winy osoby wzywanej do wskazania osoby, której powierzono pojazd do kierowania. Aby przypisać A. K. sprawstwo wykroczenia z art. 96 § 3 kw, należałoby wykazać bez żadnej wątpliwości, że jego czyn jest przez niego zawiniony, a więc popełniony w sytuacji, w której mógł on postąpić zgodnie z nakazem zawartym w normie prawnej.

W okolicznościach sprawy niniejszej obwiniony niezwłocznie - w nakazanym przez Straż Miejską terminie odpowiedział na wezwanie, wskazując że przedmiotowy samochód mógł być użytkowany przez kilka osób i wnosząc o dostarczenie kadru zdjęcia, aby „mógł wskazać osobę winną”.

Sąd uznaje w tej sytuacji, że obwiniony wykazał się oczywistą wolą współpracy ze Strażą Miejską. Zgodnie z doświadczeniem życiowym jest i obwiniony był tego świadomy, że Straż Miejska dysponuje zdjęciem z fotoradaru i przedstawiając fotografię, pozwoli obwinionemu uczynić zadość wymogowi przepisu art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20

czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym i odpowiedzieć, kto samochodem kierował. A. K. w oczywisty sposób wyraził gotowość podjęcia współpracy ze Strażą Miejską, w celu wskazania właściwej osoby.

Tymczasem Straż Miejska odmówiła udostępnienia zdjęcia z urządzenia rejestrującego.

Wskazać w tym miejscu należy, że z praktyki sądowej w analogicznych sprawach wynika, że w podobnych sytuacjach Straż Miejska wysyłała do właścicieli pojazdów pismo zawierające pouczenie, że dana osoba może stawić się w siedzibie Straży Miejskiej i wówczas takie zdjęcie zostanie jej udostępnione. Faktycznie zdjęcia są udostępniane takim osobom. Powyższe potwierdził oskarżyciel publiczny, wskazując że pismo w sprawie niniejszej (k. 8) jest „starym” pismem i później było zmienione (k. 51).

Stwierdzić zatem należy, iż A. K. w okolicznościach sprawy niniejszej nie został pouczony o możliwości zapoznania się ze zdjęciem w siedzibie Straży Miejskiej, przeciwnie – pouczony, że taka dokumentacja nie zostanie mu okazana.

W sytuacji faktycznej opisanej w niniejszym uzasadnieniu, nie sposób przyjąć zatem, że A. K. jest winny wykroczenia z art. 96 § 3 kw, polegającego na niewskazaniu na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył przedmiotowy pojazd do kierowania w dniu 17 czerwca 2014 roku.

Wobec powyższego, Sąd uniewinnił obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa (art. 118 § 2 kpw).